

DE VLAAMSE MINISTER VAN MOBILITEIT, OPENBARE WERKEN, VLAAMSE RAND, TOERISME EN
DIERENWELZIJN

NOTA AAN DE VLAAMSE REGERING

Betreft: Standpuntbepaling van de Vlaamse regering over het wetsvoorstel tot wijziging van de wet van 16 maart 1968 betreffende de politie over het wegverkeer, wat betreft het verval van het recht tot sturen voor niet-gemotoriseerde voertuigen

1. INHOUDELIJK

1 Inleiding:

Overeenkomstig artikel 6, § 8 van de Bijzondere Wet van 8 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen, worden de Gewestregeringen betrokken bij dit wetsvoorstel dat besproken wordt in de Kamercommissie voor de Infrastructuur, het Verkeer en de Overheidsbedrijven.

2 Toelichting

2.1. Context

Bij brief van 1 september 2016 vraagt de Eerste Minister het advies van de Vlaamse Regering binnen een termijn van 30 kalenderdagen over volgend ontwerp:

Wetsvoorstel tot wijziging van de wegverkeerswet wat het verval van het recht tot sturen voor niet-gemotoriseerde voertuigen betreft.

2.2. Algemene bespreking

De verkeerswet ontnemt het recht tot het besturen van een motorvoertuig aan diegene die in staat van dronkenschap een voertuig bestuurt. De rechter kan het herstel in het recht tot sturen afhankelijk maken van het slagen voor een aantal examens en onderzoeken.

In beide gevallen maakt de verkeerswet echter geen onderscheid tussen voertuigen waarvoor een rijbewijs vereist is en andere voertuigen, zoals een fiets.

Met andere woorden, alle bestuurders van een niet gemotoriseerd voertuig kunnen in sommige gevallen toch veroordeeld worden tot een verval van het recht tot het besturen van een motorvoertuig en het herstel in het recht tot sturen afhankelijk maken van examens en onderzoeken.

Het lijkt weinig zinvol om een verval van het recht tot het besturen van een motorvoertuig (en examens en onderzoeken voor het herstel in het recht tot het besturen van een motorvoertuig) op te leggen aan iemand die geen rijbewijs heeft.

Legistisch klopt het voorstel niet. Het is de bedoeling door middel van het voorstel een §6 toe te voegen aan art. 38 van de Wegverkeerswet, terwijl art. 38,§6 al bestaat...

Een wijziging in de regelgeving omtrent het verval van het recht tot sturen is niet evident.

De bepalingen in de Wegverkeerswet i.v.m. het recht tot sturen zijn uitermate complex. Deze wetgeving heeft ook al het voorwerp uitgemaakt van een aantal procedures, o.a. voor het Grondwettelijk Hof.

In een aantal gevallen **kan** de rechter het verval uitspreken. In andere gevallen **moet** hij dit doen. De rechter kan o.m. rekening houden met de aard van de overtreding en met de aard van het voertuig waarmee de overtreding werd begaan.

De bepalingen i.v.m. het verval van het recht tot sturen bevinden zich verspreid over meerdere artikelen in de Wegverkeerswet. Sommige overtredingen die aanleiding kunnen geven tot een verval, kunnen enkel worden begaan met een motorvoertuig. Voor andere overtredingen is het voldoende dat zij werden begaan met een "voertuig". Dit laatste is bijvoorbeeld het geval voor het besturen van voertuigen in staat van dronkenschap.

Er zit een zekere logica in de keuzes die door de wetgever op dit vlak werd gemaakt. De beoordelingsmarge die aan de rechter wordt gegeven om de bepalingen inzake het verval toe te passen, is te rechtvaardigen aangezien het de rechter is die zal kunnen rekening houden met alle feitelijke omstandigheden in een bepaald dossier.

Wanneer het de bedoeling is om aan het tot stand gekomen systeem wijzigingen aan te brengen, dan kunnen deze wijzigingen zich niet beperken tot de loutere toevoeging van één paragraaf aan art. 38. Er moet worden nagegaan op welke andere bepalingen deze wijzigingen gevolgen heeft en of ook daar geen aanpassingen vereist zijn.

Los hiervan, moet bovendien worden opgemerkt dat de **federale overheid** in deze aangelegenheid **niet exclusief bevoegd** is.

Sommige van de overtredingen die kunnen worden bestraft met een verval van het recht tot sturen, behoren tot de bevoegdheid van de gewesten.

Het gaat hier bijvoorbeeld om snelheidsovertredingen.

Sinds de zesde staatshervorming zijn de gewesten bevoegd voor het bepalen van snelheidsbeperkingen (met uitzondering van de algemene snelheidsbeperking op de autosnelwegen).

Dat heeft tot gevolg dat enkel de gewesten bevoegd zijn om sancties te bepalen voor de overtreding van de snelheidsbeperkingen die tot haar bevoegdheid behoren. Elke overheid beschikt immers over de volle bevoegdheid om sancties te bepalen voor de overtreding van die rechtsregels die door haar kunnen worden vastgesteld. Dat is een basisprincipe van onze federale staatsstructuur.

Het verval van het recht tot sturen is een straf die kan worden bepaald bij o.m. een snelheidsovertreding.

Er wordt voorgesteld in te stemmen met het Wetsvoorstel tot wijziging van de wegverkeerswet wat het verval van het recht tot sturen voor niet-gemotoriseerde voertuigen betreft. Er wordt herinnerd aan het algemeen standpunt dat de aanpassing van strafbepalingen die betrekking hebben op overtredingen die tot de bevoegdheid van de gewesten behoren uitsluitend door de gewesten kunnen worden aangenomen.

2.3. Artikelsgewijze bespreking

Artikel 1 verwijst naar artikel 74 van de Grondwet.

Artikel 2 vult artikel 38 van de gecoördineerde wet van 16 maart 1968 betreffende de politie over het wegverkeer aan met een nieuwe paragraaf zodat het verval van het recht tot het besturen van een motorvoertuig niet wordt uitgesproken wanneer de overtreding werd begaan met een voertuig dat niet aan een rijbewijs onderworpen is.

Er bestaat reeds een paragraaf 6 in artikel 38.

Zoals aangehaald in de algemene bespreking kan de rechterlijke macht zelf beoordelen of een verval van het recht tot het besturen van een motorvoertuig al dan niet een gepaste sanctie is.

Het schrappen van deze mogelijkheid is dus niet zonder meer gewenst.

2. WEERSLAG VAN HET VOORSTEL OP DE BEGROTING VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP

Het voorliggende voorstel van beslissing heeft geen weerslag op de begroting van de Vlaamse Gemeenschap.

Met toepassing van art. 6§6 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 19 januari 2001 houdende regeling van de begrotingscontrole- en opmaak is voor dit dossier het gemotiveerd akkoord van de Vlaamse minister bevoegd voor begroting niet vereist.

Het gunstig advies van de Inspectie van Financiën werd verleend op 18.10.2016.

3. WEERSLAG VAN HET VOORSTEL OP DE LOKALE BESTUREN

- a. personeel: het voorstel heeft geen weerslag op gebied van personeelsinzet
- b. werkingsuitgaven: het voorstel heeft geen weerslag op de lopende uitgaven
- c. investeringen en schuld: het voorstel heeft geen investeringen als gevolg
- d. ontvangsten: het voorstel heeft geen weerslag op de ontvangsten.
- e. conclusie: het voorstel heeft geen weerslag op de werking van de lokale besturen

4. WEERSLAG VAN HET VOORSTEL OP HET PERSONEELSBESTAND EN DE PERSONEELSBUDGETTEN

Het voorstel van beslissing heeft geen weerslag op het personeelsbestand en op het personeelsbudget, zodat het akkoord van de Vlaamse minister, bevoegd voor het algemeen beleid inzake personeel en organisatieontwikkeling, niet vereist is.

5. KWALITEIT VAN DE REGELGEVING

Aangezien er geen sprake is van een regelgevend initiatief van de Vlaamse overheid, is er voor deze nota aan de Vlaamse Regering geen wetgevingstechnisch advies, taalkundig advies of Reguleringsimpactanalyse vereist. JoKER is hier tevens niet van toepassing.

6. VOORSTEL VAN BESLISSING

De Vlaamse Regering beslist:

1° in te stemmen met het wetsvoorstel tot wijziging van de wet van 16 maart 1968 betreffende de politie over het wegverkeer, wat betreft het verval van het recht tot sturen voor niet-gemotoriseerde voertuigen.

2° te herinneren aan haar algemeen standpunt dat de aanpassing van strafbepalingen die betrekking hebben op overtredingen die tot de bevoegdheid van de gewesten behoren uitsluitend door de gewesten kunnen worden aangenomen.

3° de heer minister-president van de Vlaamse Regering te gelasten deze beslissing ter kennis te brengen van de federale overheid.

De Vlaamse minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn,

Ben Weyts

Bijlagen:

- wetsvoorstel
- advies Inspectie van Financiën